บทที่ 2
การพิมพ์วิทยานิพนธ์

การจัดทำวิทยานิพนธ์นอกจากจะต้องมีความถูกต้องในเรื่องข้อมูล มีความทันสมัยและน่าสนใจแล้ว รูปแบบของเอกสารที่นำเสนอมีส่วนสำคัญไม่น้อย ซึ่งจะต้องมีความเป็นระเบียบและถูกต้องตามสากลนิยม สถาบันทางการศึกษาแต่ละแห่งมักจะกำหนดรูปแบบขึ้นมาใช้เองเพื่อเป็นแบบอย่างที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจึงกำหนดการพิมพ์วิทยานิพนธ์ไว้ดังต่อไปนี้

การจัดหน้าและข้อความ

1. กระดาษและการพิมพ์

กระดาษที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์ต้องมีขนาด 8.25 x 11.75 นิ้ว หรือ ขนาด A4 สีขาวที่มีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 70 แกรม พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์เลเซอร์

พื้นที่กระดาษที่ใช้พิมพ์หรือเขียนให้เว้นห่างจากขอบบนของกระดาษลงมาถึงข้อความบรรทัดแรก 1.5 นิ้ว (ยกเว้นหน้าแรกของแต่ละบท ห่างจากขอบบนของกระดาษลงมา 2 นิ้ว) ขอบล่างเว้น 1.0 นิ้ว ขอบซ้ายเว้น 1.5 นิ้ว ขอบขวาเว้น 1.0 นิ้ว ใช้กระดาษเพียงหน้าเดียว

2. การย่อหน้า

2.1 การย่อหน้าให้เว้นระยะ 7 ตัวอักษร แล้วพิมพ์ที่อักษรตัวที่ 8

2.2 การย่อหน้าที่สอง ที่สาม หรือย่อหน้าต่อๆ ไป ให้เว้นเข้าไปอีก 3 ตัวอักษร ถ้าเป็นการพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่การเคาะทีละระยะตัวอักษรนั้นมีความคลาดเคลื่อนให้ตั้งแท็บที่ย่อหน้าแรกยาว 0.6 นิ้ว และย่อหน้าต่อๆ ไปอีกครั้งละ 0.25 นิ้ว กล่าวคือ เลขที่ตั้งแท็บจะเป็นไปตามลำดับ ดังนี้ 0.6 นิ้ว 0.85 นิ้ว , 1.10 นิ้ว, 1.35 นิ้ว…

3. เลขหน้า

3.1 แต่ละหน้าของส่วนประกอบตอนต้นไม่ต้องใส่เลขกำกับหน้าแต่ให้นับเป็นตัวอักษร ก, ข, ค, ...

3.2 ส่วนเนื้อเรื่องให้พิมพ์เลขหน้าที่มุมด้านขวาห่างจากขอบบนของกระดาษลงมา 0.75 นิ้ว และจากริมขวาของกระดาษเป็นระยะ 1.0 นิ้ว (ตรงกับแนวอักษรตัวสุดท้ายของแต่ละบรรทัด) ยกเว้นหน้าแรกของบทไม่ต้องใส่ตัวเลขแต่ให้นับหน้าด้วย

3.3 ส่วนประกอบตอนท้ายแต่ละส่วนต้องมีใบบอกตอนของทุกตอน โดยใบบอกตอนและหน้าเริ่มต้นของแต่ละตอนไม่ต้องใส่เลขหน้าแต่ให้นับหน้าต่อเนื่องมาตามลำดับ

3.4 เลขหน้าให้เริ่มนับ 1 ตั้งแต่หน้าแรกของบทที่ 1 เป็นต้นไป จนถึงบรรณานุกรม ภาคผนวก ดรรชนี (ถ้ามี)

3.5 ในหน้าที่ต้องพิมพ์ข้อความตามความยาวของกระดาษ (พิมพ์แนวนอน) ให้ใส่เลขหน้าในตำแหน่งเดิมที่ตรงกับหน้าอื่นๆ

3.6 หลังเลขหน้าไม่ต้องมีเครื่องหมายใด ๆ

4. การใช้ตัวอักษร

4.1 ใช้ตัวอักษร Angsana UPC ขนาด 16 dpi ทั้งเล่มเฉพาะบทที่และชื่อบทให้ใช้ขนาด 18 dpi และเป็นตัวหนาดำ ตัวอักษรที่เป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อรองให้ใช้ตัวอักษรขนาด 16 dpi และเป็นตัวหนาดำ

4.2 ในส่วนของวิทยานิพนธ์ที่เขียนด้วยหมึกให้ใช้หมึกสีดำและปากกาที่มีคุณภาพ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ไม่มี

4.3 ในตัววิทยานิพนธ์ฉบับที่ส่งบัณฑิตวิทยาลัยต้องไม่มีรอยลบ ขูด ขีด ฆ่า มากมาย จนดูไม่เรียบร้อย หากจำเป็นต้องแก้ไขเล็กน้อยให้ใช้หมึกดำ และกระทำด้วยความประณีต

4.4 หน้าแรกของแต่ละบทให้พิมพ์คำว่าบทที่และตัวเลขกำกับบทไว้กลางหน้ากระดาษของบรรทัดแรกโดยให้ตัวเลขห่างจากบทที่สองระยะ ตัวอักษร ชื่อของบทให้พิมพ์ไว้ในบรรทัดถัดลงมา โดยวางข้อความไว้กลางหน้ากระดาษเช่นเดียวกับ “บทที่” หากมีชื่อยาวกว่า 1 บรรทัด ให้แบ่งคำโดยมีบรรทัดบนยาวกว่าบรรทัดล่างและไม่ให้เสียความหมาย ถ้าเป็นภาษาอังกฤษให้ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เช่น ABSTRACT

4.5 ข้อความที่เริ่มเนื้อหา ให้พิมพ์ห่างจากชื่อบทโดยเว้นว่าง 1 บรรทัด (เคาะ enter 2 ครั้ง แล้วพิมพ์)

5. การกำหนดระดับความสำคัญของหัวข้อ

5.1 หัวข้อใหญ่ ให้พิมพ์ที่ขอบพิมพ์ด้านซ้ายของหน้า ใช้อักษรขนาด 16 dpi และเป็นตัวหนาดำ

5.2 หัวข้อรองให้เว้น 7 ช่วงตัวอักษร (พิมพ์ตรงย่อหน้าที่ 1 ตรงอักษรที่ 8)

5.3 หัวข้อย่อยให้เว้น 10 ช่วงตัวอักษร (พิมพ์ตรงย่อหน้าที่ 2 ตรงอักษรที่ 11)

5.4 หัวข้อใหญ่และหัวข้อรองใช้ตัวอักษรตัวหนาดำ และไม่มีคำอธิบายต่อหลัง

5.5 การใช้ตัวเลขลำดับหัวข้อ

5.5.1 บทที่ 1, 3, 4, 5 หัวข้อใหญ่ไม่ต้องระบุตัวเลข

5.5.2 เฉพาะบทที่ 2 หัวข้อใหญ่ และหัวข้อรองให้ระบุตัวเลขลำดับหัวข้อและพิมพ์ตัวหนาดำ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

……

……

…….

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ……..

…….

2. ……..

…….

3. ……..

…….

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการเข้าศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (หัวข้อใหญ่)

1.1 ความหมายของหลักสูตร (หัวข้อรอง)

.....
.....

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร (หัวข้อรอง)

.....
..... มีดังนี้

1. ..... (หัวข้อย่อย)
2. ..... (หัวข้อย่อย)

.....
..... มีดังนี้

1. ..... (หัวข้อย่อย)
   1.1 ..... (หัวข้อย่อยๆ)
   1.2 ..... (หัวข้อย่อยๆ)
2. .....
   2.1 .....
   2.2 .....

1.3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หัวข้อรอง)

.....
.....

5.6 หัวข้อภาษาไทยที่จำเป็นต้องมีภาษาอังกฤษกำกับ คำภาษาอังกฤษนั้นอักษรตัวแรกให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทุกคำ

5.7 ข้อความในเนื้อหาบทนิพนธ์ที่จำเป็นต้องมีภาษาอังกฤษกำกับในบางส่วน ภาษาอังกฤษนั้นคำแรกให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ ส่วนคำถัดๆ ไปให้ใช้ตัวพิมพ์เล็กตลอด ยกเว้นชื่อเฉพาะ

5.8 ข้อความเนื้อหาที่เป็นสมการหรือสูตรที่ซับซ้อน ให้แยกลงมาพิมพ์ไว้กลางหน้ากระดาษโดยเว้น 1 บรรทัดว่าง จากข้อความส่วนบนและส่วนล่าง

การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

1. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนจะช่วยทำให้ข้อความในบทนิพนธ์ชัดเจนขึ้น และถ้าใช้ควรจะให้เป็นแบบเดียวกันตั้งแต่ต้นจนจบตามความจำเป็น ทั้งนี้นอกจากกรณีจะต้องใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามที่กำหนดบังคับไว้

2. หลังจำนวนเลข ข้อความต่างๆ ในหน้าปกใน หน้าสารบัญ หน้าบัญชีตารางไม่ต้องมีมหัพภาค วิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ หลังเครื่องหมายมหัพภาค ให้เว้นระยะสองช่วงตัวอักษรก่อนพิมพ์ข้อความต่อไป เช่น Wording that is not your own is acknowledge by being put in quotation marks and being properly acknowledge. A quotation with in a quotation is shown by enclosing those words in single quotation marks. ทั้งนี้ยกเว้นมหัพภาคหลังคำย่อต่าง ๆ ให้เว้นเพียง 1 ระยะตัวอักษรเท่านั้น เช่น p. 2000 หรือ ค.ศ. 2000 – 10 – 31

3. สำหรับคำย่อที่มีมากกว่า 1 คำติดกัน ระหว่างมหัพภาคไม่ต้องเว้นระยะ เช่น

H.RH.Prince Chula Chakrapobongse

M.A.

Ph.D.

พ.ศ.

ค.ศ.

ศศ.บ.

4. สูตร สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ชื่อย่อของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่รู้จักกันแพร่หลายแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องหมายมหัพภาค สำหรับภาษาไทยนั้นให้ใช้ตามความนิยม เช่น BBC CNN UNICEF

5. ย่อหน้าที่มีข้อความที่เริ่มต้นด้วยเครื่องหมายอัญประกาศ ให้ถือว่าเครื่องหมายอัญประกาศเปิดนั้นเท่ากับอักษรตัวหนึ่ง ต้องพิมพ์ตัวที่แปด (ย่อหน้าเข้ามา 7 ตัวอักษร)

6. การใช้ตัวเลขในวิทยานิพนธ์ควรให้เป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันทั้งฉบับ

7. ตัวเลขที่บอกช่วงจำนวนต้องใช้จำนวนเต็มทั้งจำนวนหน้าและจำนวนหลัง เช่น 950 – 999 หรือ พ.ศ. 2541 – 2543

8. ตัวเลขสองจำนวนที่จำเป็นต้องเขียนติดกัน ให้คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค เว้นหนึ่งระยะ เช่น หน้า 10, 24 (หมายถึง หน้า 10 แล้วต่อหน้า 24) เครื่องหมายจุลภาคที่คั่นในตัวเลขที่มีมากกว่าสามหลักไม่ต้องเว้นระยะ เช่น 148,324 (หมายถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นแปดพันสามร้อยยี่สิบสี่)

การใช้อัญประภาษ

1. อัญประภาษ เป็นข้อความที่อ้างอิงมาจากข้อเขียนหรือคำพูดของบุคคล อัญประภาษมี 2 ชนิด คือ

1.1 อัญประภาษตรง คือ ข้อความที่นำมาอ้างอิงโดยวิธีคัดลอกข้อความเดิม

1.2 อัญประภาษรอง คือ ข้อความที่นำมาอ้างในลักษณะการแปลจับใจความ ถอดความหรือสรุปความจากข้อความใดข้อความหนึ่ง การเขียนในรูปของอัญประภาษรองจึงเป็นการใช้ถ้อยคำภาษาของผู้วิจัย มิใช่ถ้อยคำภาษาตามต้นฉบับเดิม

2. ก่อนที่จะนำอัญประภาษมาแทรกไว้ ควรมีการกล่าวนำในเนื้อเรื่องมาก่อนว่าเป็นคำของใครเกี่ยวเนื่องอย่างไรกับข้อความที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึง

3. ข้อความที่คัดลอกมา ถ้ามีความยาวไม่เกินสี่บรรทัดให้ใช้ข้อความนั้นต่อเนื่องกันไปกับข้อความอื่นๆ ตามปกติเพียงแต่ให้ใส่อัญประกาศเปิด (“) ไว้หน้าอักษรตัวแรกของข้อความและใส่อัญประกาศปิด (”) ไว้หลังอักษรตัวสุดท้ายของข้อความในเครื่องหมาย

4. ข้อความที่คัดลอกมาซึ่งมีความยาวเกิน 4 บรรทัดขึ้นไปให้พิมพ์แยกไว้ต่างหากจากข้อความอื่นๆ โดยพิมพ์ห่างจากข้อความตอนบนและตอนล่างสองช่วงบรรทัดพิมพ์ปกติ ไม่ต้องมีเครื่องหมายอัญประกาศกำกับ แต่ให้เว้นว่างขอบด้านซ้ายมือ 3 ตัวอักษร โดยเริ่มพิมพ์อักษรตัวแรกที่อักษรตัวที่ 4 และเว้นว่างจากแนวท้ายสุดของข้อความด้านขวามือเข้ามา 3 ตัวอักษรเช่นกัน ตัวอักษรที่พิมพ์อัญประภาษอาจลดขนาดลงเป็นขนาด 14 พอยต์ก็ได้

5. ถ้าต้องการละข้อความบางตอนในอัญประภาษตรง ให้ใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลาสามจุด “…” โดยก่อนและหลังจุดไข่ปลาสามจุดให้เว้นอย่างละ 1 ระยะตัวอักษร

6. ข้อความที่คัดลอกมาเป็นบทร้อยกรองทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้จัดข้อความไว้กลางหน้ากระดาษตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของร้อยกรองนั้นๆ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายอัญประกาศแล้วบอกชื่อเจ้าของผลงานไว้ใต้บทร้อยกรองนั้น ถ้าไม่ปรากฏชื่อเจ้าของผลงานให้ใช้คำว่า ไม่ปรากฏชื่อในภาษาไทย และในภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง (อัญประภาษที่มีความยาวไม่เกิน 4 บรรทัด)

"มารี คอเรลลี่ ชี้ให้เห็นว่าคุณสมบัติของจิตวิญญาณตรงกับคุณสมบัติของธาตุเรเดียม (ซึ่งมาดามคูรีค้นพบเมื่อ ค.ศ.1902) ธาตุเรเดียมกอปรด้วยกัมมันตภาพรังสี (Radio-activity) เป็นพลังงานที่ปรากฏออกมาเป็นความร้อนและแสงสว่าง..."

ตัวอย่าง (อัญประภาษที่มีความยาวเกิน 4 บรรทัด)

กิ่งแก้ว อัตถากร (2544 : 1) ได้กล่าวถึงเบื้องหลังการแปล ชีวิตนิรันดร ที่เขียนโดย มารี คอเรลลี่ ดังนี้

> ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือชีวิตนิรันดร (The Life Everlasting) ของมารี คอเรลลี่ (Marie Corelli) เมื่อปี 2534 รู้สึกประทับใจมากอ่านแบบวางไม่ลง นอกเหนือจากการเป็นนวนิยายรักข้ามภพข้ามชาติที่ชวนติดตามแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังบรรจุเนื้อหาสาระเข้มข้นเป็นอัศจรรย์เกี่ยวกับชีวิตและความรักที่ดำเนินไปสู่ความครบครัน เป็นสารนิพนธ์แห่งชีวิตและความรักที่เลื่อนระดับจากความอภิรมย์ทางโลกสู่ความสูงส่งและความปรีดิปราโมทย์ทางจิต เป็นความปรีดิปราโมทย์ที่เกิดจากจิตที่เปี่ยมด้วยศรัทธา ความจงรักภักดีและความดีงาม และที่เข้าถึงความสุขที่เป็นทิพย์...

ตัวอย่าง (การใช้ภาษาอังกฤษกำกับภาษาไทย)

รุ่งนภา ไชภิญโญ (2544 : 42) ได้กล่าวไว้ว่าการตรวจติดตาม (Audit) ภายในองค์กรโดยองค์กรเอง เป็นการตรวจดูว่าเอกสารที่เราเขียนขึ้นมาตรงกับข้อกำหนด ISO 9002 และมีการปฏิบัติตรงกับที่เขียนไว้หรือไม่ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมคนตรวจต้องมีคุณสมบัติตามข้อกำหนด ISO 10011 เช่น ไม่ตรวจงานตัวเอง แต่ตรวจงานคนอื่น (Cross check) ตรวจแบบไม่จับผิดโดยต้องแจ้งวันตรวจล่วงหน้า เป็นต้น